

Sygn. akt II Ca 374/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Jerzy Dydo

Sędziowie: SO Anatol Gul

SO Aleksandra Żurawska

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2014 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa P. B.

przeciwko (...) SA z siedzibą w S.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich

z dnia 6 marca 2014r. sygn. akt I C 220/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w pkt I, II, III, V i VI w ten sposób, że podwyższa zasądzoną od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 7.500 zł do kwoty 14.000 (czternaście tysięcy) z odsetkami ustawowymi od kwoty 3.000 zł od dnia 29.11.2012 r. i od kwoty 11.000 zł od dnia 7.02.2014 r., a zasądzone na rzecz powoda koszty procesu do kwoty 2.752,69 zł; nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich 258,50 zł tytułem kosztów sądowych;

II. zasadza od strony pozwanej na rzecz powoda 925 zł kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 06 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śląskich zasądził od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powoda P. B. kwotę 7.500zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3.000zł od dnia 29.11.2012r. do dnia zapłaty i od kwoty 4.500 zł od dnia 07.02.2014r. do dnia zapłaty (pkt I), w pozostałej części powództwo oddalił (pkt II), zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 331,94zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt III), zwrócił powodowi ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich kwotę 197,31zł tytułem nadpłaconej zaliczki (pkt IV), nakazał powodowi uiścić na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich kwotę 258,50 zł tytułem nieuiszczonej opłaty od rozszerzonego powództwa (pkt V) oraz nakazał pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu

Państwa - Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich kwotą 291,50zł tytułem nieuiszczonej opłaty od rozszerzonego powództwa (pkt VI).

Sąd Rejonowy ustalił, że dnia 5.08.2012r. kierujący pojazdem marki M. (...) nr rejestracyjnym (...) nie zachował należytej ostrożności podczas jazdy doprowadzając do zderzenia z pojazdem marki V. (...) nr rejestracyjnym (...) kierowanym przez P. B.. Sprawca zdarzenia posiadał u strony pozwanej ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W samochód kierowany przez powoda wjechał pojazd marki M. (...) nr rejestracyjnym (...). Następnego dnia powoda bolały plecy, miał zawroty głowy, w związku z czym udał się do Szpitala (...) w Z. gdzie wykonano mu prześwietlenie i przepisano leki przeciwbólowe. Leki te powód brał przez około 2 miesiące. W dniu 20 sierpnia 2012 r. u P. B. wykonano zdjęcie (...) i stwierdzono zniesienie fizjologicznej lordozy lędźwiowej, na przednich sąsiadujących krawędziach trzonów kr. (...) drobne osteofity, poza tym elementy kostne (...) w granicach normy. W dniu 12.09.2012r., powód zgłosił się do Poradni Urazowo - Ortopedycznej zgłaszając dolegliwości bólowe kręgosłupa szyjnego i (...). Stwierdzono odprostowanie krzywizn fizjologicznych ze zmianami przeciążeniowymi na trzonach kręgów, ograniczenia ruchomości szyi we wszystkich płaszczyznach z promieniowaniem bólu do (...). Zalecono rehabilitację i dalsze leczenie w poradni specjalistycznej. Powód w okresie od 17.09.2012r., do 28.09.2012r., oraz od dnia 15.10.2012r., do 26.10.2012r., uczęszczał na rehabilitację.

W wyniku wypadku doznał skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa z ograniczeniem rotacji w lewo co spowodowało trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości (...). Wystąpił też u niego przewlekły zespół bólowy odcinka krzyżowo-lędźwiowego kręgosłupa, co spowodowało trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości (...). Powód wymaga dalszego okresowego leczenia usprawniającego z powodu przewlekłego zespołu bólowego odcinka (...) kręgosłupa w palcówkach rehabilitacyjnych. W przypadku nasilenia dolegliwości bólowych odcinka krzyżowo - lędźwiowego będzie wymagał rozszerzenia diagnostyki specjalistycznej o badanie (...) tego odcinka kręgosłupa. Strona pozwana (...) S.A. w S. wypłaciła powodowi P. B. tytułem zadośćuczynienia kwotę 2.500 zł.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym, na podstawie art. 822 § 1 k.c. oraz art. 34 ust. 1 i art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003.124.1152), Sąd Rejonowy uznał co do zasady odpowiedzialność strony pozwanej za skutki wypadku, któremu uległ powód. Równocześnie wskazał, że jego roszczenie wynika z art. 444 § 1 k.c. oraz art. 445 § 1 k.c.

Sąd, podziеляjąc stanowisko biegłego, uznał, że w wyniku wypadku powód doznał skręcenia i naderwania odcinka szyjnego kręgosłupa z ograniczeniem rotacji w lewo oraz urazu przewlekłego zespołu bólowego odcinka krzyżowo-lędźwiowego kręgosłupa. Urazy te, a zwłaszcza tzw. „uraz biczowy” spowodowały u niego trwały uszczerbek w wysokości 10%. Pokrzywdzony wymaga dalszego okresowego leczenia usprawniającego z powodu przewlekłego zespołu bólowego odcinka (...) kręgosłupa w palcówkach rehabilitacyjnych, a obecne rokowania co do pełnego powrotu do zdrowia powoda są ostrożne i wymagają dalszej obserwacji. Biorąc wskazane okoliczności pod uwagę, Sąd I instancji uznał roszczenie powoda o za uzasadnione w zakresie dalszej kwoty 7.500 zł. Miał na uwadze rozmiar doznanych przez niego cierpień fizycznych związanych z wypadkiem oraz dolegliwości bólowe, jakich doznał w następstwie tego urazu. Podał, że zarówno samo zdarzenie, jak i potem odczuwane przez powoda dolegliwości bólowe, musiały łączyć się dla niego z dużym stresem. Bolały go plecy, odczuwał zawroty głowy, przez około 2 miesiące przyjmował leki przeciwbólowe, nadal odczuwa ból pleców i szyi. Wszystkie te okoliczności dawały Sądowi podstawę do uznania, że kwota w łącznej wysokości 10.000 zł (łącznie z kwotą wypłaconą przez stronę pozwaną) będzie odpowiednią tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę. Z tych też powodów uwzględniając, że pozwany wypłacił powodowi tytułem zadośćuczynienia kwotę 2.500,00 zł. Sąd zasądził na jego rzecz dalszą sumę 7.500,00 zł, a w pozostałej części powództwo oddalił jako niezasadne. O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c.

Apelację od powyższego orzeczenia w części oddalającej żądanie zapłaty dalszej kwoty 6.500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami wywiódł powód. Zarzucił naruszenie art. 445 § 1 k.c. poprzez błędną jego wykładnię, polegającą na przyjęciu, że kwota 5.000,00 zł jest sumą odpowiednią do doznanej krzywdy i w związku z tym spełnia funkcję kompensacyjną, podczas gdy kwota ta nie uwzględnia zasady pełnej kompensaty doznanej szkody. Wniósł o zmianę

zaskarżonego wyroku poprzez zasądzenie na jego rzecz dodatkowej kwoty 6.500,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 07 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego mających oparcie w materiale dowodowym sprawy i zważył, co następuje :

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że wbrew zarzutom apelacji Sąd I instancji nie przyjął, jakoby kwota należna powodowi odpowiadała 5.000,00 zł, ponieważ zadośćuczynienie zostało przez tenże Sąd ustalone na poziomie 10.000,00 zł z uwzględnieniem świadczenia wypłaconego w toku postępowania likwidującego szkodę. Niemniej jednak Sąd II instancji podziela stanowisko skarżącego w zakresie naruszenia prawa materialnego, tj art. 445 k.c. i ustalonej na podstawie tego przepisu wysokości przyznanego zadośćuczynienia. Równocześnie wskazać należy, że korygowanie przez Sąd II instancji wysokości zasądzonego zadośćuczynienia jest tylko wtedy uzasadnione, jeżeli w okolicznościach sprawy jest rażąco wygórowana lub rażąco niska (vide : wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07 stycznia 2000 r., II CKN 651/98, LEX nr 51063). Konieczność taka, zdaniem Sądu Okręgowego, zachodzi na gruncie rozpoznawanej sprawy.

Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w wyniku doznanego urazu u powoda zdiagnozowano 10 % trwałe uszczerbek na zdrowiu. Pozwany, jeszcze przed wystąpieniem na drogę sądową wypłacił kwotę 2.500,00 zł, zaś Sąd Rejonowy uwzględniając w części powództwo, zasądził dalszą sumę 7.500,00 zł (łącznie 10.000,00 zł). Sąd Okręgowy jest zdania, że okoliczności sprawy pozwalają na podzielenie argumentacji skarżącego, iż jest to suma rażąco zaniżona. Choć bowiem Sąd Rejonowy prawidłowo przytoczył orzecznictwo sądów, jak również wykładnię przepisu art. 445 § 1 k.c., to jednak dokonana subsumpcja, w zakresie wysokości przyznanego zadośćuczynienia nie może zostać zaaprobowana. Zadośćuczynienie powinno mieć charakter kompensacyjny, a więc przedstawiać ekonomicznie odczuwalną wartość i być tak ukształtowane, by stanowić "ekwiwalent wycierpianego bólu". Co oczywiste określany procentowo rozmiar uszczerbku na zdrowiu ma jedynie charakter pomocniczy i nie powinien być wyłączną podstawą określania wysokości należnego świadczenia. Zadaniem biegłych lekarzy jest bowiem wskazanie rozmiaru uszkodzeń i urazów ciała oraz psychiki danej osoby, a najbardziej czytelnym sposobem przekazania tej wiedzy jest procentowe przedstawienie wielkości uszczerbku. Podkreślić trzeba jednak, że wskazany procentowo uszczerbek nie stanowi mnożnika przy ustalaniu należnej powodowi kwoty. Rzeczą sądu jest na podstawie sporządzonych opinii i pozostałych zebranych w sprawie dowodów, uwzględniając doświadczenie życiowe i zasady logiki, określenie rozmiaru krzywdy i cierpienia doznanych przez poszkodowanego. Jednocześnie sąd winien ustalić, jak dany wypadek przełożył się na obecne życie poszkodowanego, w szczególności czy skutki wypadku wprowadzają w jego życiu konkretne ograniczenia, czy możliwości kontynuowania edukacji, rozwoju kariery zawodowej, założenia rodziny zostały zmniejszone lub całkowicie wyłączone (vide : wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lipca 2013 r., I ACa 715/13, LEX nr 1363002). Sąd I instancji ograniczył się w rozważeniach prawnych sporządzonego uzasadnienia do przytoczenia opinii biegłych oraz orzecznictwa Sądu Najwyższego, uchylając się w zasadzie od próby zindywidualizowania obrażeń doznanych przez powoda. Wskazał co prawda, że przez okres ok. 2 miesięcy powód przyjmował leki uśmierzające ból, odczuwał dolegliwości bólowe pleców i szyi, które mimo rehabilitacji nie ustąpiły. Ponadto pojawiły się też zawroty głowy, a rokowania co do jego stanu zdrowia, jak wynika z opinii biegłego, są niepewne, w szczególności że następstwem urazu może być dyskopatia pourazowa.

Sąd Rejonowy pominął jednak takie okoliczności, jak stosunkowo młody wiek powoda, czy ograniczenia, które powstały w związku z doznanym urazem.

Z zeznań powoda wynika, że odczuwane przez niego dolegliwości uniemożliwiają mu podjęcie pracy fizycznej, konsekwencją czego było wstrzymanie się z decyzją o podjęciu zawieszony działalności gospodarczej, a następnie likwidacja firmy. Ponadto z doświadczenia życiowego wiadomym jest, że urazy kręgosłupa są trudne w leczeniu, współtowarzyszy im ból, konieczna jest zatem regularna rehabilitacja. Wynika to również z opinii biegłego, który przyznał, iż rokowania na przyszłość muszą być ostrożne, wskazał także na konieczność dalszej diagnostyki w razie utrzymujących się dolegliwości. Również i ta kwestia nie może pozostać obojętna przy ustalaniu wysokości należnego powodowi zadośćuczynienia.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Okręgowy jest zdania, że należne skarżącemu zadośćuczynienie należy podwyższyć do kwoty 14.000,00 zł (łącznie 16.500,00 zł), stąd też na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzeczono jak w punkcie I. Z uwagi na wydane orzeczenie merytoryczne, zmianie uległa również wysokość kosztów procesu, których podstawą prawną stanowi obecnie przepis art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Składa się na nie opłata sądowa od apelacji w wysokości 325,00 zł oraz koszty zastępstwa prawnego w kwocie 600,00 zł (§ 6 pkt 4 w zw. z § 12 ust.1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, Dz. u. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).